



בית משפט השלום בנתניה

13 מרץ 2018

ת"פ 15-04-34460 מדינת ישראל נ' בן יקר ואח'

לפני כבוד השופט עוז ניר נאוי

מדינת ישראל

המאשימה

נגד

- הנאשמים
1. חיים בן יקר ת.ז. 000960575
 2. גיל בן יקר ת.ז. 055387039
 3. פוך זהב בע"מ חברות 512942293
 4. אורי הררי ת.ז. 022993984
 5. עפר שמואלפלד ת.ז. 054163886
 6. דדוש דניאל שווק מזון בע"מ חברות 513160721
 7. דניאל דדוש ת.ז. 030633556

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד משה שמיר
ב"כ הנאשמים עו"ד ד"ר ניסן שריפי
נוכחים נאשמים 4, 5, 7
אין הופעה לנאשם 2

פרוטוקול

ב"כ הנאשמים:

נאשם 2 נמצא בנייתוח דחוף עם אביו ונאחל לו רפואה שלמה.

הכרעת דין

הכרעת דין זו עניינה בשימושים אותם מבצעים הנאשמים 2 – 7 במקרקעין, שימושים אשר המאשימה טוענת כי הם שימושים אסורים על קרקע חקלאית, הן למסחר והן למגורים ואילו הנאשמים טוענים כי הם שימושים מותרים.

בפתח הדברים מצאתי לציין כי החלטתי שלא להרשיע את נאשם 2 בשימושים המפורטים בכתב האישום ואשר עניינם מגורים, שכן, כפי שיפורט להלן, סבורני כי שימושים אלה לא יוחסו לו בכתב האישום.

א. תמצית כתב האישום



בית משפט השלום בנתניה

13 מרץ 2018

ת"פ 15-04-34460 מדינת ישראל נ' בן יקר ואח'

- 1 .1. כמתואר בכתב האישום, המקרקעין מוכרים כגוש 8924 חלקה 24 ביישוב רשפון (להלן: "המקרקעין"), בתחום מרחב התכנון של הוועדה המקומית לתכנון ולבניה חוף השרון.
- 2
- 3
- 4 .2. על המקרקעין חלה תוכנית מסי חש/13/1 שאושרה למתן תוקף בי.פ. מספר 2402 מיום 5.1.1978,
- 5 אשר מסווגת את המקרקעין כאזור חקלאי (להלן: "התוכנית").
- 6
- 7 .3. המקרקעין הוכרזו כקרקע חקלאית בשנת 2001 נ.פ. 4963 מיום 19.2.2001, מתוקף סמכותה של
- 8 הוועדה לשמירה על קרקע חקלאית ושטחים פתוחים, על פי סעיף 5 לתוספת הראשונה לחוק
- 9 התכנון והבניה, התשכ"ה-1965 (להלן: "החוק").
- 10
- 11 .4. על המקרקעין בנויים 8 מבנים, אשר נבנו ברובם ללא היתר, ומשמשים למסחר ומגורים, כמפורט
- 12 בסעיפים 5 ו-6 לכתב האישום, ואלה סומנו באותיות H - A.
- 13
- 14 .5. מבנה A, בן 760 מ"ר הוא המבנה היחיד אשר נבנה בהיתר למטרת סככה לגידול תרנגולות הודו
- 15 בלבד (היתר מספר 429 מיום 3.6.1974). יתר המבנים H-B הם קראוונים המשמשים למגורים,
- 16 אשר נבנו ללא היתר, כאשר כל קראוון הוא בן 45 מ"ר.
- 17
- 18 .6. בעל הזכויות במקרקעין הוא הנאשם 1, אשר ההליכים נגדו עוכבו זה מכבר. הנאשם 2 הוא בנו
- 19 של נאשם 1 ומי שעל פי כתב האישום משכיר את מבנה A לנאשמים 3-7. כבר עתה יוער, כי כתב
- 20 האישום אינו מייחס את הפעילות ביתר המבנים לנאשם 2, ועל כך להלן.
- 21
- 22 .7. נאשמת 3, חברת פוך הזהב בע"מ, מפעילה ומנהלת במקרקעין (מבנה A5) עסק של אריות נוצות
- 23 במעטפות בד, בשטח של כ- 130 מ"ר. נאשם 4, מר אורי הררי הוא המנהל הפעיל של נאשמת 3,
- 24 ונוטל חלק בכל העבודות והשימושים של הנאשמת 3.
- 25
- 26 .8. נאשם 5, מר עופר שמואלפלד, מפעיל במקרקעין (מבנה A4) עסק של תיקון קייאקים, בשטח של
- 27 כ- 50 מ"ר.
- 28
- 29 .9. נאשמת 6, חברת דדוש דניאל שיווק מזון בע"מ היא חברה המפעילה ומנהלת במקרקעין (מבנה
- 30 A1) עסק של שיווק מזון, בשטח של כ- 300 מ"ר. נאשם 7, מר דניאל דדוש הוא המנהל הפעיל
- 31 של נאשמת 6 ונוטל חלק בכל העבודות והשימושים של נאשמת 6.
- 32
- 33 .10. לנוכח האמור, הואשמו הנאשמים 2-7 בביצוע שימוש מסחרי ואחר במקרקעין ובמבנים בניגוד
- 34 לדין למצער מיום 2.9.2012, המהווה עבירה של ביצוע שימוש במקרקעין הטעון היתר, ללא היתר



בית משפט השלום בנתניה

13 מרץ 2018

ת"פ 15-04-34460-04 מדינת ישראל נ' בן יקר ואח'

1 לפי סעיפים 145(א)(3), 204(א) ו-ג) לחוק התכנון והבניה, התשכ"ה-1965 (לפני תיקון 116), ותקנה
2 (1) לתקנות התכנון והבניה (עבודה ושימוש הטעונים היתר), התשכ"ז-1967.

3

4

ב. תמצית ההליכים וההסדר הדיוני

5

6

7 11. טרם השיבו הנאשמים לגופו של אישום, טען ב"כ הנאשם טענות מקדמיות הקשורות עם אי
8 יישומו של תיקון 66 לחוק סדר הדין הפלילי. טענות אלה נדחו בהחלטתי מיום 31.10.2016,
9 כמפורט שם.

10

11 12. לימים, במועד שנקבע לשמיעת ההוכחות, הגיעו הצדדים להסכמה לפיה יותרו הם על תקירת
12 עדי הצדדים וראיות הצדדים יוגשו בהסכמה. לאחר מכן, כך הוסכם, יסכמו הצדדים לעניין
13 האשמה.

14

15 13. כן הוסכם על הצדדים כי הנאשמים 2-7 לא מבצעים שימוש בכל שטחו של מבנה A (760 מ"ר),
16 אלא השימושים הם כפי שפורטו לעיל (נאשמים 3 ו-4: כ - 130 מ"ר; נאשם 5: כ - 50 מ"ר;
17 נאשמים 6 ו-7: כ - 300 מטר).

18

19 14. במועד זה אף חידד ב"כ הנאשמים את כפירתם, והבהיר כי הנאשמים 2-7 אינם כופרים בפרטי
20 המקרקעין, קרי בפרטי הגוש והחלקה, באזור השיפוט ובתוכניות החלות, ואף אינם כופרים
21 בשימושים המיוחסים להם לרבות האמור בסעיף 6 בדבר ההיתר שניתן למבנה A, אך טוענים כי
22 השימושים הם מותרים ואינם מהווים עבירה (פרוטוקול 7.12.2017; עמ' 10 שורות 28-31).

23

24

25

ג. ראיות הצדדים

26

27

15. ראיות הצדדים הוגשו כאמור בהסכמה.

28

29 16. המאשימה הגישה את התוכניות החלות: **תכנית חש/10/2 אשר פורסמה בשנת 1970 [ת/3],**
30 **תכנית חש/13/1 אשר פורסמה בשנת 1978 [ת/1], ותכנית משמ/50/חש אשר פורסמה בשנת**
31 **1988 [ת/2] [יוער כי התכניות ת/1 ות/2 הוגשו בצילום שחור לבן, ולפיכך אלה הוגשו בשנית**
32 **לבקשתי בצבע, בתאריך 4.3.2018].**

33

34 17. כמו כן, הגישה המאשימה העתק ההכרזה על קרקע חקלאית מילקוט הפרסומים [ת/4]; נתונים
35 ממחלקת הארנונה במועצה האזורית חוף השרון [ת/5]; היתר למבנה הודים [ת/6]; דוחות מפקח



בית משפט השלום בנתניה

13 מרץ 2018

ת"פ 15-04-34460 מדינת ישראל נ' בן יקר ואח'

1 – [ת/7-8א-ה]; תשריטים [ת/9]; תצ"א [ת/10]; דו"ח רשם החברות נאשמות 3 ר - 6 [ת/11] –
 2 [ת/12]; הודעת הנאשם 2 [ת/13]; הודעת הנאשם 4 [ת/14]; הודעת הנאשם 7 [ת/15]; והודעת
 3 הנאשם 1 [ת/16].

4
 5 18. הנאשמים הגישו מנגד מכתב ממושרד עורכי הדין נשכן את גרנס שנשלח למועצה האזורית חוף
 6 השרון מיום 31.3.91, הקשור עם השימוש למגורים [נ/1]; אישור על אודות מלאכה ביתית שניתן
 7 לנאשמים 3 ו-4 [נ/2]; ואישור על אודות מלאכה ביתית לגבי נאשם 5 [נ/3].

8

9 **ד. תמצית טענות הצדדים**

10

11 בהתאם למוסכם, הגישו הצדדים סיכומים לעניין האשמה ולהלן עיקרי טענותיהם.

12

13 עיקר טענות המאשימה

14

15 19. ב"כ המאשימה טען כי על פי התוכניות החלות על המקרקעין, הרי שאלה מסווגים כאזור חקלאי,
 16 וכי השימושים אותם מבצעים הנאשמים במקרקעין הם שימושים מסחריים אשר לא ניתן לראות
 17 בהם שימושים חקלאיים, ואף לא "מלאכה ביתית". ב"כ המאשימה הוסיף וטען כי בין גידול
 18 תרנגולי הודו לבין הפעילות המבוצעת במקרקעין אין ולא יכול להיות דבר.

19

20 20. ב"כ המאשימה טען כי הנאשם 2 אחראי לכלל השימושים הנזכרים בכתב האישום על פי הודעתו
 21 שלו [ת/13], במסגרתה אישר כי הוא משכיר את המבנה לנאשמים 3-7 לטובת שימושים שאינם
 22 חקלאיים; ואף אישר כי יתר המבנים הנמצאים במקרקעין, קרי הקראוונים המשמשים למגורים,
 23 משמשים למגורי עובדים תאילנדים ומחסן לציוד חקלאי שלו.

24

25 21. אשר לנאשמים 3 ו-4 טען ב"כ המאשימה כי הנאשם 4, מנהל הנאשמות 3, הודה בהודעתו [ת/14]
 26 כי הוא שוכר חלק מהמבנה מהנאשם 2, בשטח של כ- 130 מ"ר משנת 2000 לערך, ועושה בו
 27 שימוש לא חוקי במחסן חקלאי, כעסק לכריות פוך.

28

29 22. אשר לנאשם 5 טען ב"כ המאשימה כי אף הוא הודה בהודעתו [אשר צורפה לסיכומי המאשימה
 30 כנספח א], שהוא שוכר חלק מהמבנה בשטח של כ- 50 מ"ר מהנאשם 2, ומפעיל בו עסק לתיקון
 31 קייקים משנת 2011 לערך, וכי ידוע לו שעליו לעזוב את המבנה.

32



בית משפט השלום בנתניה

13 מרץ 2018

ת"פ 15-04-34460 מדינת ישראל נ' בן יקר ואח'

23. גם ביחס לנאשמים 6 – 7 טען כי ב"כ המאשימה כי הנאשם 7, מנהל הנאשמות 6, הודה בהודעתו
 (ת/15) כי הוא שוכר שטח של כ-300 מ"ר מהנאשמים 1 ו-2, ומפעיל בו עסק לאחסנה ושיווק של
 מוצרי מזון, בניגוד להוראות החוק.
24. אשר לראיות ההגנה טען ב"כ המאשימה כי אלה אינן מסייעות להגנה כלל. אשר למכתב שצורף
 (ל/נ), טען ב"כ המאשימה כי לא ברור פשרו של המכתב אשר נכתב לפני כ-27 שנה, וודאי שלא
 ניתן לראות בו חוות דעת כטענת ב"כ הנאשמים. לגופו של עניין, התקנות אליהן מפנה המכתב -
 תקנות התכנון והבניה (פטור מהיתר לעבודה או שימוש במבני מגורים זמניים באזורים כפריים),
 התשנ"א-1961, בוטלו עוד בשנת 1995, ואין להן כל תוקף בענייננו.
25. אשר למסמכים נ/2 ו-3/נ, מדובר במסמכים מטעם ועד מושב רשפון, הנוגעים לסוגיות של מטרד
 ציבורי ועמידה בתנאים תברואתיים נאותים, ואין בהם להוכיח כי השימושים שמבצעים
 הנאשמים אינם שימושים חורגים. ודאי כאשר נכתבו לבקשת הנאשם 2, חבר ועד המושב (סעיפים
 11 ו-16 לסיכומי התשובה).
- עיקר טענות ההגנה
26. הנאשמים מודים במיוחד להם בכתב האישום, אך טוענים כי משפעלו לפי תכניות בניין עיר, הרי
 שפעלו על פי דין.
27. המקרקעין במושב רשפון כפופים לתכנית חש/13 לפיה ממוקם המבנה ב"אזור חצי חקלאי"
 ולא ב"אזור חקלאי" כפי שטוענת המאשימה, ומותר לקיים עליהם מלאכה ביתית; גם תכנית
 חש/10/2 המסווגת את המקרקעין כ"אזור יישוב חקלאי", אינה אוסרת שימוש לבתי מלאכה,
 שאינם מהווים מטרד או סכנה לציבור.
28. לטענת ב"כ הנאשמים יש לפרש את התכניות ברוחו של חוק יסוד: חופש העיסוק, כך שלא ייפגעו
 בקניינו של אדם פגיעה שאינה לתכלית ראויה ושעולה על הנדרש. גם מילוי מעטפות בד בנוצות
 ותיקון קייקים הם בגדר עיסוק החוסה תחת חוק יסוד: חופש העיסוק, המקנה לקנינו של אדם
 ערך עליון.
29. בתי המשפט מקבלים לעתים את הרחבת המונח "חקלאי" אף לשימושים שאינם חקלאיים
 במובנם הקדום [עפ"י א"א 19-11-32016 מלאכי נ הוועדה המקומית]. כך גם משרד החקלאות בעצמו
 מפרש באופן רחב את השימוש החקלאי בחוברת שהנפיק במאי 2013 [נספח ס/1].



בית משפט השלום בנתניה

13 מרץ 2018

ת"פ 15-04-34460 מדינת ישראל נ' בן יקר ואח'

- 1
2 30. הנאשמים כולם פועלים כדין על המקרקעין. הנאשמים 3 – 5 פועלים בהתאם להוראותיה
3 המפורטות של תכנית חש/13/1 המתירות מלאכה ביתית על גבי המקרקעין; ואף לפי תכנית
4 חש/10/2 מותרים עסקיהם של הנאשמים 3 – 5 שכן מדובר במלאכה שאיננה מהווה מטרד או
5 סכנה לציבור.
6
7 31. אשר לנאשמים 6 – 7, מודה ב"כ הנאשמים כי אין מדובר במלאכה ביתית, אולם לטענתו מדובר
8 בעסק המותר לפי מספר חלופות בתכנית, שכן שיוק מזון כמותו כ"צרכניה" או כ"מקומות
9 אספקה לציבור" המותרים בתכנית חש/10/2, ואף ניתן לראות בעסק "מחסנים הקשורים
10 לחקלאות" שכן המזון הנמכר בהם הוא מזון אורגני המיוצר במשק מושב רשפון. כמו כן, אף לפי
11 חוברת משרד החקלאות "מרכז מזון" הוא מבנה ל"שירות ותמיכה בעיבודים חקלאיים ובגידול
12 בעלי חיים" ולכן מהווה מבנה חקלאי.
13
14 32. כתב האישום ביחס ל – 7 המבנים הנוספים אינו ברור, ואין להתייחס לטענות המאשימה בעניין
15 זה. ממילא השימוש למגורים הוא מותר.
16

בקשה למחיקת סיכומי התשובה מטעם המאשימה

- 17
18
19 33. לאחר הגשת סיכומי תשובה מטעם המאשימה, הגישו הנאשמים בקשה למחיקתם, שכן לטענתם
20 הייתה בהם הרחבת חזית, ואלה חרגו ממסגרת של סיכומי תשובה. בהחלטתי מיום 8.3.2018
21 דחיתי את בקשת הנאשמים, משסברתי כי לא הייתה כל הרחבת חזית בסיכומי התשובה, וליתר
22 הטענות שהועלו על ידי הנאשמים אתייחס להלן במסגרת הכרעת הדין, כפי שקבעתי שם.
23
24 34. כבר עתה יוער כי במסגרת בקשה זו, טענו הנאשמים כי תוכנית משמ/50/חש [ת/2] - המהווה
25 שינוי לתכנית מפורטת חש/1/13 הנזכרת בכתב האישום, ואשר הוגשה בהסכמת הצדדים - היא
26 תכנית "לצרכי הסדר רישום" ולא לשם קביעת שימושים מותרים במושב רשפון. כפי שיובהר
27 להלן איני סבור כמותם, והעניין ידון להלן בפרק הדיון וההכרעה.
28

ה. דיון והכרעה

- 29
30
31 לאחר ששקלתי את מכלול טענות הצדדים ובחנתי את הראיות שהוצגו, מצאתי להרשיע את
32 הנאשמים 2 - 7 בשימושים המיוחסים להם בכתב האישום במבנה A בלבד; להלן טעמי.
33



בית משפט השלום בנתניה

13 מרץ 2018

ת"פ 15-04-34460 מדינת ישראל נ' בן יקר ואח'

1

2

כתב האישום אינו מייחס לנאשם 2 שימוש במבנים H-B

3

4 35. בטרם נצלול לגופם של האישומים המיוחסים לנאשמים, יובהר כי כתב האישום מייחס לנאשם
5 2 את האחריות למבנה A בלבד, ואינו מייחס לו את הפעילות ביתר המבנים (H – B). כך בסעיף
6 8 נכתב כי "הנאשם 2 הינו בנו של נאשם 1 ומשכיר את מבנה A לנאשמים 3-7 [כך-נ.ע.]". לא
7 נכתב דבר הקושר את הנאשם 2 ליתר המבנים.

8

9 36. ב"כ המאשימה מפנה בסיכומי התשובה מטעמו, לסעיף 14 לכתב האישום (סעיף 28 לסיכומי
10 התשובה), וטוען כי שם נכתב "ברחל בתך הקטנה" כי 'הנאשמים' (ובכלל זה נאשם 2 – מ.ש.)
11 עושים שימוש מסחרי ואחר במקרקעין ובמבנים (ובכלל זה ב- 7 המבנים שהוגדרו בכתב האישום
12 = מ.ש.)... [ההדגשות במקור – נ.ע.]

13

14 37. איני סבור כי יש באמור כדי לסייע למאשימה בעניין זה. כתב האישום אינו מציין באופן מפורש
15 כי הנאשם 2 עושה שימוש במבנים האחרים, או כי הוא קשור אליהם, ולפיכך אין בניסוח
16 המעורפל של סעיף 14 הנ"ל לסייע. כך ובאותה מידה ניתן היה לטעון כי יש להרשיע את השוכרים,
17 הם הנאשמים 3-7 בשימוש במבנים האחרים, וברי כי זאת לא ניתן לעשות.

18

19 38. בנסיבות אלה, אין מקובלות עלי טענות המאשימה כי הנאשם 2 אחראי לכלל השימושים הנוכרים
20 בכתב האישום, שעה שאלה אינם מיוחסים לו בשום צורה ואופן.

21

22 39. לו רצתה המאשימה לייחס לנאשם 2 את השימושים במבנים H – B, היה עליה לעשות זאת
23 במפורש. אף טענת ב"כ המאשימה כי היה על הנאשם 2 להעלות טענות מקדמיות בהקשר זה אינה
24 יכולה לעמוד, שכן אין לנאשם כל מניע לעשות כן, והדברים ברורים.

25

26 40. לפיכך, וכאשר ההליכים נגד הנאשם 1 עוכבו, אדון להלך אך ורק בשימושים הנוגעים למבנה A.

27

השימושים שמבצעים הנאשמים במבנה A אינם שימושים מותרים

29

30 41. כפי שעולה מהראיות שהוגשו, על המקרקעין חלות שלוש תוכניות: תכנית חש/10/2 אשר
31 פורסמה בשנת 1970 [3/ת], תכנית חש/13/1 אשר פורסמה בשנת 1978 [1/ת], ותכנית משמ/50/חש
32 אשר פורסמה בשנת 1988 [2/ת].

33



בית משפט השלום בנתניה

13 מרץ 2018

ת"פ 15-04-34460 מדינת ישראל נ' בן יקר ואח'

- 1 42. הצדדים אינם תלוקים בדבר תחולת התוכניות שהגישה המאשימה על המקרקעין [ת/1 – ת/3],
 2 אלא שכאמור, טוענים הנאשמים כי השימושים המבוצעים על ידיהם הם שימושים מותרים, אשר
 3 אין לראות בהם שימושים אסורים.
 4
- 5 43. כן הוסיפו וטענו הנאשמים במסגרת בקשתם הנ"ל למחיקת סיכומי התשובה מטעם המאשימה,
 6 כי תוכנית משמ/50/חש [ת/2], המהווה כאמור שינוי לתכנית מפורטת חש/13/1 - היא תוכנית
 7 שנועדה "לצרכי הסדר רישום" בלבד, ולא לקביעת שימושים מותרים.
 8
- 9 44. אשר לטענתם האחרונה, דומני כי דווקא בה יש "הרחבת תזית", שעה שלא טענו זאת, עם הגשת
 10 התוכניות בהסכמה. אף לגופם של דברים, איני סבור כי יש בטענה ממש. כך וכפי שיורחב להלן,
 11 בפתח התוכנית נכתב כי זו מהווה "שינוי לתכנית מפורטת חש/13/1... "ו"שינוי לתכנית מתאר
 12 מקומית חוף השרון חש/10/2". לא זו אף זו בפרק מטרת התוכנית, בסעיף 14(ג) נכתב במפורש
 13 כי מטרתה גם "קביעת יעדים ואזורים", כאשר "אזור" הוגדר כ"שטח קרקעי מסומן ... בציון
 14 אופן השמוש המותר בקרקעות ובמבנים שבאותו האזור והתכליות שנקבעו לכך לפי תכנית זו".
 15 דומני כי די בכך לסתום את הגולל על הטענה.
 16
- 17 45. יתר על כן, בכותרת התכנית משמ/50/חש נכתב, כאמור, באופן מפורש כי היא מהווה "שינוי
 18 לתכנית מפורטת חש/13/1... "ו"שינוי לתכנית מתאר מקומית חוף השרון חש/10/2", ומכאן
 19 שזו התכנית הגוברת בהוראותיה. בתכנית זו ניתן לראות במפורש כי מבנה A ממוקם בשטח
 20 הצבוע בלבן עם פסים אלכסוניים בצבע ירוק, אשר על פי המקרא הוא אזור חקלאי לחלוטין.
 21
- 22 46. סעיף 23 לתקנון התכנית קובע באופן ברור כי "באזור חקלאי מותר יהיה שימוש אך ורק לפי
 23 ייעודו, כמפורט בתוספת הראשונה לחוק [חוק התכנון והבניה – ג.ע.]".
 24
- 25 47. בסעיף 7(ב) בתוספת הראשונה לחוק, הוגדרה "מטרה לא חקלאית" כך:
 26
- 27 "ב) "מטרה לא חקלאית", בסעיף זה – בניה או שימוש בקרקע שאינם
 28 דרושים במישורין לייצור חקלאי, לעיבוד חקלאי של האדמה או לגידול בעלי
 29 חיים."
 30
- 31
- 32 48. דומני כי במקרה דנן ברור כי אף לא אחד מן השימושים שמבצעים הנאשמים במקרקעין "דרושים
 33 במישורין לייצור חקלאי" או "לעיבוד חקלאי" וודאי שאין הם דרושים לגידול בעלי חיים. אף
 34 בעקיפין, וחרף טענותיו היצירתיות של ב"כ הנאשמים, קשה למצוא כל קשר.
 35



בית משפט השלום בנתניה

13 מרץ 2018

ת"פ 15-04-34460 מדינת ישראל נ' בן יקר ואח'

- 1 49. כך, השימוש שעושים הנאשמים 3-4, חברת פוך הזהב בע"מ, אשר עוסקת באריות נוצות
2 במעטפות בד, אינו יכול להיחשב חקלאי משום לא דרוש לייצור חקלאי או עיבוד חקלאי וודאי
3 שלא לגידול בעלי חיים.
4
- 5 50. גם בית העסק של הנאשם 5 אשר עוסק בתיקון קייקים אינו יכול להיחשב עסק המבצע שימוש
6 לייצור חקלאי או לעיבוד חקלאי וודאי שלא לגידול בעלי חיים.
7
- 8 51. היא אף המסקנה המתבקשת ביחס לנאשמים 6-7, העוסקים באתסנה ובשיווק של מוצרי מזון,
9 וברי כי אין מדובר בייצור חקלאי או עיבוד חקלאי.
10
- 11 52. למעלה מן הדרוש, ואף שתכנית משמ/50 חש גוברת כאמור לעיל, איני יכול לקבל אף את טענות
12 הנאשמים 3-5 כי השימושים מותרים מכוח סעיף ההגבלות בתכנית חש/13/1 בהיותם "מלאכה
13 ביתית", ומכוח תכנית חש/10/2 בהיותם מלאכה שאיננה מהווה מטרד או סכנה לציבור. אדון
14 בכך להלן.
15
- 16 השימושים אותם מבצעים הנאשמים 3-5 אינם מלאכה ביתית מותרת, ומבוצעים בניגוד להיתר
17
- 18
- 19 53. בפתח הדברים יצויין כי מעיון בתשריט הצבעוני של תוכנית חש/13/1 עליה מבקשים להישען
20 הנאשמים, עולה, כי אף לפיה מבנה A ממוקם באזור חקלאי לחלוטין.
21
- 22 54. ב"כ הנאשמים טען כי הנאשמים 3-5 פועלים בהתאם להוראותיה המפורטות של תכנית חש/13/
23 1 המתירות מלאכה ביתית על גבי המקרקעין. ב"כ הנאשמים הציג מסמכים לפיהם ועד מושב
24 רשפון נתן המלצתו לפעילות כפי שדורשת התכנית [העמוד הראשון במוצגים 2/ו-3/ בהתאמה],
25 כי מומחה בטיחות קבע מפורשות שהמיכון המשמש לעסק הנוצות של הנאשמים 3-4 ולעסק
26 לתיקון קייקים של הנאשם 5 "אינו מגיע לכלל 1.0 כוחות סוס" [העמוד השני במוצגים 2/ו-3/ בהתאמה],
27 וכי מנהל מחלקת תברואה ורישוי עסקים מציין שעסקיהם של הנאשמים 3-5 אינם
28 מהווים מטרד או רעש לסביבה והינם תקינים תברואתית [העמוד השלישי במוצגים 2/ו-3/ בהתאמה].
29
- 30
- 31 55. עוד טען, כי אף לפי תכנית חש/10/2 מותרים עסקיהם של הנאשמים 3-5 שכן מדובר במלאכה
32 שאיננה מהווה מטרד או סכנה לציבור.
33



בית משפט השלום בנתניה

13 מרץ 2018

ת"פ 15-04-34460 מדינת ישראל נ' בן יקר ואח'

- 1 56. ב"כ הנאשמים מפנה להוראות התכנית חש/13, וטוען מכוח הוראות סעיף קטן ו' כי הנאשמים
2 3-5 מבצעים מלאכה ביתית, אשר עומדת בהוראות התכנית [סעיף 3 ו-4 לסיכומים מטעם
3 הנאשמים]:
- 4
5 **"מלאכה [סימן מחוק-נ.ע] ביתית מותרת בהמלצת ועד הכפר בלבד עם מיכון עד**
6 **1.0 כוחות סוס ובאשור מוקדם של משרד הבריאות, בתנאי שלא יהווה מטריד**
7 **ציבורי ובהגבלות שיקבעו ע"י הועדה המקומית". [ההדגשות שלי – נ.ע.]**
- 8
- 9 57. איני יכול לקבל טענותיו אלה משום שאיני סבור כי עסקינן במלאכה ביתית. בכל הכבוד, איני
10 יכול לראות כיצד ניתן לראות בבית עסק לאריזה של נוצות באמצעות מכונות תעשייתיות
11 במעטפות בד הנתפרות במקום [ת/14, גיליון מס' 2, שורות 28-29], והמעסיק 6 עובדים [ת/14,
12 בגיליון מס' 2, שורה 24], כמלאכה ביתית. אף מן התמונות אשר צורפו, בהן ניתן לראות את שקי
13 הנוצות, עולה בברור כי מדובר בבית עסק לכל דבר ועניין וכך אף מתחייב משורת ההיגיון והשכל
14 הישר.
- 15
- 16 58. גם חוות הדעת אשר צירפו הנאשמים מיום 28.11.2017 תומכת בכך שאין מדובר במלאכה ביתית,
17 שעה שנכתב בה במפורש כי נעשה בבית העסק שימוש ב"מכונות תפירה תעשייתית [כך, ההדגשה
18 שלי-נ.ע]" [נ/2 עמוד 2], אפילו אם זו אינה עולה כדי 1.0 כוחות סוס, שכן מדובר בתנאי מצטבר.
19
- 20 59. גם תיקון הקייקים שמבצע הנאשם 5, אינו יכול להיחשב לדידי מלאכה ביתית. בעמוד המרשתת
21 של נאשם 5 נכתב "ברוכים הבאים למוסד קיאקים! צריכים תיקון קיאקים? משוטטים? תיקים
22 לציוד? זה המקום בשבילכם." [ת/28]. איני סבור כי ניתן לראות בפעילות המפורסמת במרשתת
23 לכולי עלמא, כמלאכה ביתית מותרת.
- 24
- 25 60. אכן, מקובלות עלי טענות המאשימה בסיכומיה כי השימושים המבוצעים על ידי הנאשמים הם
26 שימושים מסחריים אשר לא ניתן לראות בהם מלאכה ביתית, הן לנוכח טיב העיסוקים, והן לנוכח
27 המסגרת בהם הם מבוצעים - הנאשמים 3-4 פועלים באמצעות חברה בע"מ ולא במסגרת ביתית,
28 ואף הנאשם 5 פועל באמצעות עוסק מורשה (סעיפים 34 – 35 לסיכומי המאשימה). סבורני כי לא
29 זו הייתה כוונת התוכנית בהתרת מלאכה ביתית על שטח חקלאי.
- 30
- 31 61. אשר לאישורים אותם צירפו הנאשמים 3 – 5, מן החודשים נובמבר – דצמבר 2017 [נ/2 ו-3],
32 סבורני כי אף הם אינם יכולים לסייע. ראשית, מדובר באישורים שניתנו רק בסוף שנת 2017,
33 ואלה אינם יכולים להכשיר רטרואקטיבית פעילות שנעשתה במקום עוד קודם לכן, והמיוחסת



בית משפט השלום בנתניה

13 מרץ 2018

ת"פ 15-04-34460 מדינת ישראל נ' בן יקר ואח'

- 1 לנאשמים לכל הפחות משנת 2012. שנית, וזאת עיקר, סבורני כי אין באישורים לסייע שעה
2 שהמלאכה עצמה אינה ביתית.
- 3
4 62. זאת ועוד, ברי כי אין באמור להכשיר פעילות שהיא בניגוד מפורש להיתר הקיים, אשר ניתן
5 לסככה לגידול תרנגולי הודו בלבד (סעיפים 34-36 לסיכומי המאשימה).
- 6
7 63. כפי שטענה המאשימה בסיכומי התשובה, אין האישורים יכולים להכשיר פעילות שהיא מסחרית
8 לחלוטין, והמנוגדת להיתר שניתן, וזאת אף מבלי להתייחס לטענותיו של ב"כ המאשימה, כי
9 מדובר באישורים אשר הוצאו לבקשת הנאשם 2, חבר ועד המושב.
- 10
11 64. איני יכול לקבל אף את טענות ב"כ הנאשמים 3-4 כי שימוש בנוצות ואריזתן הוא מותר גם לפי
12 ההגדרה השמרנית העתיקה, שכן שימוש שכזה לשיטתו כמותו כבית אריזה הממוקם בפרדס.
13 בשים לב לאופי הפעילות כמפורט לעיל, ההשוואה אינה ישימה כלל ועיקר.
- 14
15 65. איני יכול לקבל אף את טענותיו היצירתיות של ב"כ הנאשמים לעניין הנאשם 5 לפיהן משום
16 שמיזגה הוא ענף חקלאי מוכר (מכוח הוראות חוברת משרד החקלאות) "תיקון קייקים
17 המשמשים בעיקר לדיג הוא מותר". סבורני, כי לאור הצגת העסק על ידי הנאשם וטיב ואופי
18 הפעילות כמפורט לעיל, דין הטענה להידחות - אין בין עסקו של נאשם 5 לתיקון קייקים, לבין דיג
19 דבר, ואין כל תמיכה לטענה בחומר הראיות.
- 20
21 66. אשר לתוכנית חש/ 10/ 2, אף היא אינה יכולה לסייע לנאשמים. ב"כ הנאשמים 3-5 מפנה
22 להוראות התוכנית וטוען כי בהגדרת "אזור יישוב חקלאי" מותר השימוש אותו עושים הנאשמים
23 3-4 משזו מתירה שימוש ל"בתי מלאכה שאינם מהווים מיטרד או סכנה לציבור" [פרק ה(3)(ט)],
24 ואת השימוש שעושה הנאשם 5 ל"מקומות לספורט ולבדור על כל שירותיהם" [פרק ה(3)(יד)].
- 25
26 67. אלא שאף לא אחד מן השימושים הנוכחים, מתיר את השימושים המסחריים שבוצעו במקרקעין,
27 וממילא על מנת להתירם נדרשת תוכנית מפורטת, שכן בפתח סעיף 3 נכתב כי "בתכנית מפורטת
28 אפשר לקבוע השימושים הבאים: " - תוכנית אשר אין במקרה דנן.
- 29
30 68. רוצה לומר, משאין במקרה דנן תוכנית מפורטת המתירה את השימושים, אין כל רלוונטיות
31 לטענת הנאשמים, אפילו ניתן היה להתירם במסגרת רשימת השימושים הנ"ל, וכאמור איני סבור
32 כן.
- 33



בית משפט השלום בנתניה

13 מרץ 2018

ת"פ 15-04-34460 מדינת ישראל נ' בן יקר ואח'

69. אף ע"א 7654/00 ועדת ערר מחוזית נ' חברה לבניין הירדן בע"מ ואח' (13.3.2003), אליו הפנה ב"כ הנאשמים [סעיף 2.4 לסיכומים] אינו מסייע בעניין זה, שכן מקום בו לא ניתן היתר בפועל, אין זה משנה אם ניתן עקרונית להנפיק היתרי בניה ושימוש בהסתמך על תכנית מתאר בלבד, אף בהעדרה של תוכנית מפורטת.
70. ממילא וכאמור לעיל, אין ולא יכול להיות באמור להכשיר פעילות שהיא בניגוד מפורש להיתר הקיים, אשר ניתן לסככה לגידול תרנגולי הודו בלבד (סעיפים 34-36 לסיכומי המאשימה).
- השימושים אותם מבצעים הנאשמים 6 – 7 הם שימושים אסורים
71. אשר לנאשמים 6 – 7, אף ב"כ הנאשמים מודה כי אין מדובר במלאכה ביתית, וכי בית העסק לא הוכר ככזה על ידי ועד המושב והרשות המקומית, אולם לטענתו מדובר בעסק המותר לפי מספר חלופות בתכנית. כך לשיטתו, שיווק מזון כמותו כ"צרכניה" או כ"מקומות אספקה לציבור" המותרים בתכנית חש/10/2, ואף ניתן לראות בעסק "מחסנים הקשורים לחקלאות" שכן המזון הנמכר בהם הוא מזון אורגני המיוצר במשק מושב רשפון.
72. גם בהקשר של הנאשמים 6 – 7 איני יכול לקבל את הטענות שעה שאין במקרה דנן תוכנית מפורטת המתירה את השימושים, וודאי כאשר אלה מבוצעים בניגוד מפורש להיתר הקיים.
73. אף טענותיו של ב"כ הנאשמים ביחס לחוברת משרד החקלאות, דינן להידחות. כך ברקע הכללי בחוברת נכתב כי "מבנים חקלאיים הינם מבנים התומכים ומסייעים לפעילות החקלאית ומשמשים במישרין לייצור חקלאי או לגידול בעלי חיים". ברי כי אף לא אחת מפעילות הנאשמים תומכת ומסייעת לפעילות חקלאית, וזאת מבלי להיכנס כלל לשאלת מעמדה של החוברת.
74. בסעיף 1.3 נכתב כי השיקול העיקרי המנחה הוא "מידת הקשר של השימוש במבנה לייצור החקלאי לכל שלביו". גם כאן ברור כי הפעילות המבוצעת במקום על ידי כל אחד מן הנאשמים אינה קשורה כלל לייצור חקלאי; לא אריזת שמיכות או כריות מפוך, לא תיקון קייאקים וודאי שלא עסק לאחסנה ולשיווק מזון.
75. איני יכול לקבל אף את טענתו של ב"כ הנאשמים כאילו פעילותם של הנאשמים 6-7 יכולה להיות מוצדקת כ"מרכז מזון" תחת "שירות ותמיכה בעיבודים חקלאיים ובגידול בעלי חיים", שעה שברור על פניו כי אין מדובר בשירות הקשור באיזשהו אופן לעיבודים חקלאיים ובודאי שלא לגידול בעלי חיים.



בית משפט השלום בנתניה

13 מרץ 2018

ת"פ 15-04-34460 מדינת ישראל נ' בן יקר ואח'

1

2 76. יצויין כי בבג"ץ 8615/14 פלדשטיין נ' מועצת מקרקעי ישראל (5.1.2017), במסגרתו עסק בית
3 המשפט העליון בפרשנות המונח "קרקע חקלאית", קיבל בית המשפט את פרשנותה של מועצת
4 מקרקעי ישראל לפיה הקריטריון המנחה הוא של "מהות התוצרת החקלאית" [עניין פלדשטיין,
5 סעיפים 19 – 20].

6

7 77. בהשקפה לענייננו, סבורני כי אף לפי הקריטריון של מהות התוצרת, לא ניתן לראות בעסקי
8 הנאשמים כשימושים מותרים משאין בבתי העסק של הנאשמים כל תוצרת חקלאית.

9

10 78. לנוכח כל האמור, ברור אם כן כי השימושים אשר עושים הנאשמים בקרקע, לעסק לאריות נוצות
11 לכריות, לתיקון קייקים ולעסק לשיווק מוצרי מזון, הוא שימוש אסור.

12

13 79. לפני סיום אציין כי איני מתעלם מטענת הנאשמים בעניין חופש העיסוק, אלא שסבורני כי שמירה
14 על ייעודה של הקרקע כקרקע חקלאית לטובת כלל הציבור היא בוודאי תכלית ראויה, ואין
15 באיסורים דגן פגיעה אשר עולה על הנדרש.

16

17

18

80. נקבע לטיעונים לעונש ליום 15.5.18 בין השעות 09:00 – 11:00.

19

20

הנאשמים מוזהרים בחובת התייצבותם.

21

נאשם 7 יוכל להתייצב בשעה 10:15.

22

23

24

25

ניתנה והודעה היום כ"ו אדר תשע"ח, 13/03/2018 במעמד הנוכחים.

עוז ניר נאור, שופט

26

27

28

29

30

הוקלד על ידי נאור לוי